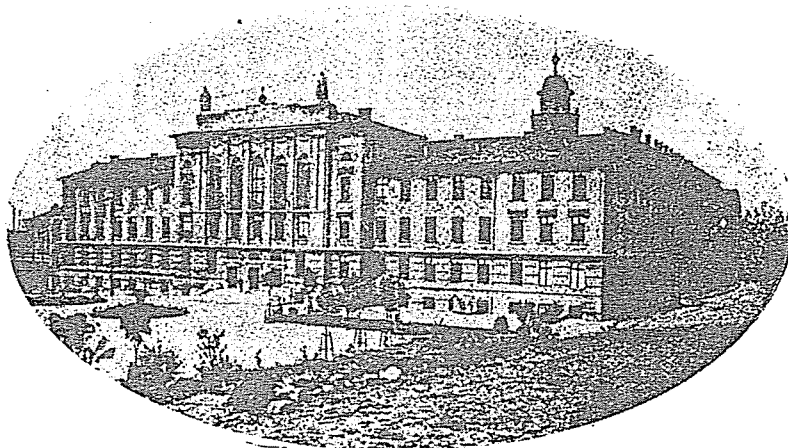

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

1999/2

Ad maiora nati sumus.....

Ilyen és hasonló latin feliratok díszítették a két világháború közötti időben sok magyar középiskola dísz-, színház- vagy tornatermének falait - a nyolcosztályos gimnáziumot és a latin nyelvet éppen csak elkezdő nebulók nem kis fejtörésére. Aztán megtanulták a feliratok értelmét, sőt akadtak olyanok is, akik – főleg felsős korukban – megpróbálták a klasszikus biztatásokat sportban, tanulásban, a mindennapi életben valóra is váltani. Ezért nem túlozunk, ha megállapítjuk, hogy nemcsak a magyar, hanem az egész európai nevelés görög-római hagyományokra épült, amelyeket aztán a kereszténység evangéliumi tartalommal oltott be: megkeresztelte az “ad maiora nati sumus”-t, és “ad maiora creati,redempti,sanctificati”-ra nemesítette.

Ez a megkeresztelt görög-római pedagógia a mi ezeréves európai örökségünk, ezt szakította meg több évtizedre a kommunista diktatúra, s erre az európai alapra kell épülnie az újra elinduló magyar iskolarendszernek. Sokat segíthetnek ebben az újrakezdésben a régi neves iskolák öregdiákjai, akik nehéz évtizedek tapasztalatai alapján ajánlhatják egykori iskoláik pedagógiájának értékeit. A mi 1992-ben újrainduló iskolánkban is az a feladat hárul az Öregdiákok Egyesületére, hogy a 2000 júniusában és az azt követő években érettségiző “utódokat” próbáljuk meg ráébreszteni ennek a többre, jobbra, nemesebbre törekvő életstílusnak a mindennapi életben való vállalására.

Mi pedig a közelgő Halottak napjai temetőlátogatásainak idején adjunk hálát családi és iskolai nevelésünkért, hogy az égő gyertyák fényétől megvilágított sírkövek között keresztény hittel, a feltámadás reményével telítve tudjuk elmondani *Berzsenyi Dániel Fohászkodás* című versének utolsó versszakát, amelyet annak idején “memoriterként” olyan jól megtanultunk, hogy még ma, évtizedek után is tudjuk idézni:

*Bizton tekintem mély sírom éjjelét!
Zordon, de oh nem, nem lehet az gonosz,
Mert a te munkád: ott is elszórt
Csontjaimat kezeid takarják.”*

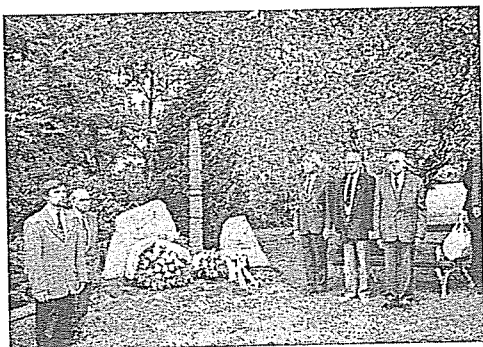
Gödöllő, 1999 őszén.

Fényi Ottó O. Praem.
az Egyesület elnöke

Szent Norbert napi ünnepség

A délelőtti programok

Mint minden évben, idén is sor került a nyár eleji öregdiák találkozóra, június 5-én szombaton. A premontrei templomban bemutatott szentmisén Ullmann Péter kormányzó perjel arról beszélt: azokra az idős emberekre tudunk igazán felnézni, akik valójában, legbelül semmit sem változtak kamaszkoruk óta. Most nemcsak egymással találkozunk, de mintha azokkal a fiatalokkal is szembe találkoznánk, akik voltunk egykor. Találkozunk a Jóistennel, és számot vetve az életünkkel, érezzük: a Vele való találkozás olyan, amelynél soha nem ér véget.

A mise befejeződve az öregdiákok énekelték a régi himnuszt: „Norbert atyánk, tekints le ránk, Áldd meg fehér családot...” – áldást kérve ezzel már utódaikra, a mai magyar ifjúságra is. A gimnázium mai diákjainak részvételével került sor a nap további programjaira. Együtt koszorúzták meg a régi és mostani diákok a gimnázium előtti emlékművet, ami – Bárdy Péter igazgató szavai szerint – napról napra olvasható felirataival legjobb őrizője a hagyományoknak. *(Részlet Nádudvari Anna cikkéből, a Gödöllői Szolgálat 1999. június 10-i számából)*

Ismét együtt Gödöllőn – de már egyre kevesebben

Az egyetemi étkezdében a közös ebéd 200 feletti létszámmal ültek asztalhoz az öregdiákok és családtagjaik. Az évfolyamonkénti elhelyezés adott alkalmat az egyívásúak beszélgetésére, közben a rég nem látott diáktársakat is megkeresve, sokszor már csak a nevük alapján, hiszen az arcok változtak az évtizedek múlásában.

Délután az egykori kápolna termében (most színházterem) már kevesebben foglaltak helyet – pedig tíz éve többen még a folyosóra is kiszorultak. A műsort a mostani gimnazisták adták, amelyben az előző iskolaév eseményeit elevenítették fel prózában és zenében. A dallal, szavallattal, külföldi kirándulásról szóló beszámolóval, hangszeres zenével, riporttal fűszerezett színes műsor nagyon tetszett, köszönet érte a diákoknak és Janda Géza öregdiák társunknak, aki a gimnázium tanáraként a műsort összeállította. Az ünnepségen részt vett Bernard Le Calloc'h, a francia gimnázium egykori tanára, magyar történelem-kutató.

Szünet után került sor az öregdiákok felszólalásaira. A nagyváradi küldöttség nevében Pásztai Ottó számolt be tevékenységükről. Kassáról idén – anyagi nehézségek miatt – nem tudtak eljönni. A jövőben ez ne lehessen akadály! Sziklay Sándor emlékezett meg az elhunyt Skafszky Rudolf múltat kutató írásairól.

A gödöllői közösségünket megőrző szellemiséget Kovács Béla foglalta szavakba, nemcsak az 1934-ben érettségizettek nevében, hanem a jubiláló 1939, 1944 és 1949-es évfolyamok részéről is. Beszéde minden egykori diák érzéseit és gondolatait foglalta egybe – történelmi időszak és több emberöltő távlatával. Nekünk diákkorunkban a Gödöllői Gimnázium mindent jelentett: ifjúságunkban nevelt és képezett – nagyszerű és szeretett tanáraink fáradozásával; egy életre szólóan biztos alapot és útmutatást adott a cserkészlet és az ifjúsági egyesületek segítségével is. Ez köt össze minket ma is, ez tartja össze a volt tanárokat és diákokat, reménykedve az eljövendő nemzedékben, a mai diákság felnevelését segítő premontrei szellemiségben.

Az egybegyűltek már 70-80 évesek, akik délutánra elfáradtak, ezért kénytelen volt megjegyezni és kérni, hogy az „öreg diákok” iránti udvariasságból is ne az időseket hagyják az egész napos műsor végére.

Egyesületünk a mai gimnázium megalakulását és működését kezdet óta segítette és támogatta. Sajnos a mai diákok közül senki sem maradt ott az idősek mondanivalójának meghallgatására. Jövőre már az első érettségizők is az Öregdiák Egyesületbe kerülhetnek „Ifjúsági Tagozat”-ként.

Dragsits Imre

Részletek Kovács Béla ünnepi visszaemlékezéséből

Az „utolsó szó” jogán kezdem felszólalásomat a 65, 60, 55, 50 évvel ezelőtt érettségizettek nevében. Utolsó szó, mert több napirendi pontja nincs már mai gyűlésünknek, emellett kevés a valószínűsége, hogy a 70. érettségi találkozót megérem. Kérem ezért, hogy találjon módot a vezetőség a kerek évfordulót ünneplő öregdiákok valódi ünneplésére, vagyis ne az utolsó számban emlékezzünk egykori éveinkre.

Igen, mi emlékezni jöttünk. A mi osztályunk 65 évvel ezelőtt érettségizett, emlékeink a gimnázium történetében 73 évre nyúlnak vissza. Amikor 1926-ban először mentünk fel az emeletekre, de magasnak tűntek azok a lépcsők! Akkor a rendház helyén még gödrök és buckák voltak, tanáraink még a gimnázium termeiből kialakított ideiglenes lakószobákban laktak.

Dr. Stuhlmann Patrik rektor minden reggel ott sétált a folyosókon, köszöntötte a tanárokat, megállt egy-egy osztály ajtajában szót váltani a tanulókkal. Szokása volt megkérdezni egyik-másik tanulót: „No fiam, ahhoz hogy jól felkészüljél az órákra, hányszor kell megtanulni, illetve átismételni a leckét”. Az általa ajánlott módszer szerint délután tanulni, reggel és óra előtt átismételni. Egyik reggel is feltette ezt a kérdést. A diák határozottan rávágta: „Háromszor, Rektor Úr: délután, reggel és óra alatt”.

Osztályfőnökünk, Ernyi Gilbert fanatikus latin-görög szakos tanár volt. Minden helyettesítést elkért, hogy latin órát tarthasson. Ha délután találkoztunk vele, rögtön kérdezte: „Na, mit is tanultunk ma?” és máris kezdődött a séta közbeni latin tanfolyam. De ismerte a szívügyeinket is. A fél osztály szerelme volt egy 13 éves kislány, akit egyik erdei sétáján társai közül magához szólított: „Jöjjön csak, Mária, hadd ismerjem meg, ki után bolondul az osztályom”. Jó pár év múlva, amikor már én tanítottam latint, bejött egyik órára. Egy ideig nyugodtan ült, aztán megszólalt: „Megengedi tanár úr, hogy kérdezzek valamit a tanulóktól?” Boldogan mondtam igent. Annyira belemelegedett, hogy átvette az órát. Amikor észrevette ezt, pirulva kért elnézést.

Emlékezzünk Bacsó Vili bácsira, aki 8 évig mennyiségtan (matematika) tanárunk volt. Olyan jól magyarázott, hogy 8 éven át egyetlen egyszer nyitottam csak ki tankönyvünk példatár előtti részét. Később a levezetések végén lévő „magától értetődő” részeket elnagyolta: „Ütöm, vágom, osztom, szorzom, kész „

Balyi Károly bácsi alakja egybefonódik „szentélyével”, a fizikai szertárral. Ez a mokány alkatú ember 25 kilót fogyott, amikor a háború és fogolytábor után visszatérve meglátta a fizika-szertár romjait.

Áldorfi Benedek volt az alsó 4 osztályban a párhuzamos osztály főnöke. A német nyelvet tanította érettségiig. Kiegyensúlyozott, nyugodt egyénisége áll előttünk. Élete alkonyán Késmárkon élt nővérel, szerény körülmények között. A külsőség mögött ott volt lángoló magyar lelke, ami jellemző volt a felvidéki cipszer eredetű polgárookra. Most a késmárki temetőben alussza örök álmát.

Emlékezetünk képernyőjén megjelennek a többi tanárok és diáktársak is. Tanáraink már nem élnek, a diáktársak közül is sokan meghaltak, de lelkünkben most is élnek. Emlékszünk Bán Gabira, aki a „kezeléseken” cserkészköpenyével letakarta a „bűnös” fejét. A kezelés olyan sajátos nevelésképe volt, amelyre az ítéltetett, aki egyik társunk vagy a közösség ellen vétett. Gabi ráborította a köpenyét, a kijelölt végrehajtók pedig ráérték testének azon részére, hol nem székel az agy. A kezelt személynek pedig meg kellett köszönnie a „vele való törődést”.

Az 1939-es osztály élén emlékünkben megjelenik a fiatal Borbély Ludolf osztályfőnök, franciatanár. Most is hallom Paulay Imre öblös hangját, ő volt az 1944-ben érettségizők osztályfőnöke és a 44-es Rákóczi cserkészcsapat parancsnoka, hihetetlen munkabírási ember. Sok kedves emlék köt ehhez az osztályhoz a cserkészeten keresztül. Fénykép őrzí, hogy a pásztói táborban Tilesch Zoli hogy nyalta le a kezemről az édes valamit, amit az ebédhez készítettem. Az 1949-ben érettségizettekhez fűz a legtöbb emlék. Első három évükben osztályfőnökük, a bentlakóknak prefektusuk és kiscserkész-parancsnokuk voltam. A történelmi események szétszórta őket a nagyvilágban.

Kölcsey szavai kíváncsognak ide a „Huszt” című versből:

„Régi kor árnya felé visszamerengni mit ér?

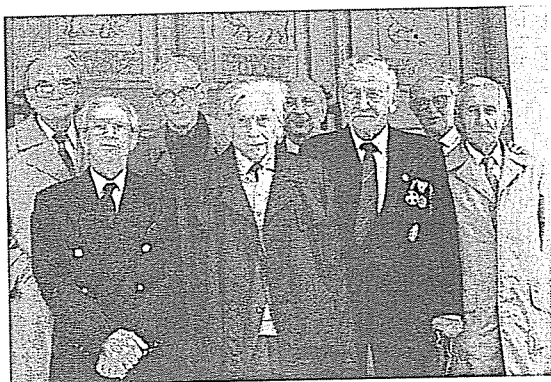
Messze jövőddel komolyan vess össze jelenkort.

Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül”

Mit tudunk mi, 70-80 éves öregek tenni, alkotni? Kölcsey ezeket a sorokat a múlton kesergőknek s a jövőért tenni nem akaróknak szánta. Itt már új élet fakadt a romokon, amikor találkoztunk a mostani premontrei gimnazistákkal. Tehetünk mégis valamit a jövőért: anyagi, erkölcsi támogatást adhatunk és felajánlhatjuk öregségünk kellemetlenségeit. Szenvedésünket Krisztus keresztje alá helyezhetjük azzal a kéréssel: adjon a Mindenható sok új hajtást a megfogyatkozott Rendnek, hogy minél több fehér reverendás folytathassa az évszázadokra visszanyúló munkát, s szolgálhassa a „templomot és az iskolát”, a templomon és az iskolán keresztül az ifjúságot, a magyar jövőt!

Beszámoló a jubiláló évfolyamok találkozóiról

1939-es évfolyam

Az eső elállta után kimentünk a temetőbe, és ott is elhelyeztünk egy virágcsokrot. Itt ért utol minket Bundy Jancsi, így már 8 öregdiák (és két feleség) vett részt a találkozón. Ezután Fényi Ottó vezetésével megtekintettük a gimnázium új épületét. Az ebéd a Királyi parkban lévő Donatella étteremben volt, ahol kedves emlékek felidézése mellett hálát adtunk az Úrnak, hogy premontrei diákok lehettünk.

Tiszai Lóránt

1944-es évfolyam

55 éves érettségi találkozókat a Közgyűlést követően tartottuk a közeli Rózsadomb étteremben. A nagy melegben egy pohár sörre vendégül láttuk Egyesületünk megválasztott tisztikarát.

A nagyon meggörbült kettőzött évszám meghatározta az együttlétet, mivel egészségi állapotuk miatt többen nem lehettek velünk, illetve több külföldön élő csak vágyakozott közénk.

A díszes meghívót Fejéregyházi Sándor készítette el, hasonlóan a nyolc iskolaévet és az ötvenkénti találkozókat megörökítő nagyalakú emlékalbumhoz, benne írásokkal és fényképekkel. Így is idéztük egykori tanáraink és a már elment diáktársak emlékét. Nekünk mindent megadott nagyszerű gimnáziumunk. Szellemségével nemcsak fiatalságunkat jelentette, hanem a képzés és nevelés időszakát is – életre szólóan.

A mi időszakunkban teljesedett ki az iskolafenntartó Rend és gödöllői létesítményeinek működése. Még ismerhettük a jelentős elődöket: tanárokat és diáktársakat. Velük éltük át a nagy eseményeket, együtt mehettünk a visszatért országrészekbe, éppúgy miként a történelmi korszakban a felnőtt életbe vezető úton. A hazafias érzéssel teli idealista gyermekéveket a háború időszaka követte, már hetedikesen a hadi érettségiről beszéltünk, ám 1944 tavaszán is még az iskolapadokban ültünk. Írásbeli érettséginket légiriadó szakította félbe, de a szóbelit is végig kellett izgulnunk a kiürült konviktusban. Amikor valaki már „érett”, az első útja Paulay Imre osztályfőnökünk betegágyához vezetett. Az oly tevékeny „Atya” bénultan feküdt, pedig gyakran hallottuk tőle: egy magyar fiatalembernek 1944-ben mindent ki kell bírnia. S mi kibírtuk, az ostromhelyzetet többen egyetemistaként küzdöttük végig, mások Gödöllőtől messze sodródtak, de kibírtuk.

Az első találkozásra még a Norbertinum adott lehetőséget. Már akkor voltak halottaink, a továbbiakban egyre többen. Az előző találkozókon tanáraink közül is megjelent még „valaki”, a mostanira már magunk maradtunk az asztalnál. Ám az ott fekvő emlékalbumot kinyitva elevenedtek meg az emlékek, melyek összetartó ereje mindig egybegyűjti a megemlékezőket.

Dragsits Imre

1949-es évfolyam

A találkozó egy gödöllői étteremben zajlott le, ahol 17-en voltunk. A szakadó eső befolyásolta a hangulatot. Rudnay és Kovács Kolos tanár úr is meglátogatott bennünket. Öt óráig voltunk együtt. Az első fél órában mindenki röviden elmondta élete eddigi történetét. Nagyon nehéz volt az ősz fejeket látva felidézni életünk 18. évét!

Szecsódi László

A búcsúzásban is együtt . . .

Régebben a tanárok temetésén nyilvánult meg a tanítványok ragaszkodása gimnáziumuk összetartó szellemiségéhez, mostanában egyre gyakrabban a diáktársakra való visszaemlékezés keretében.

Július végén vettünk búcsút. Nigriny Elemértől, nemcsak Egyesületünk fehér-kék szalagos koszorújával, hanem a még élők szeretetével is. Az osztálytárs Szlatényi Ernő, a jogásztárs Bárándy György, a „fiatalabbak” közül Jilly Béla, Quirico Domonkos és jómagam kísértük nyughelyéhez. Idéztük diákkorát: az évkönyvekben neve 1925-től nyolc éven át vastag betűs volt, működött az Erzsébet Segítő Egyesület tisztikarában, elsőként szerzett őrsvezetői képesítést a cserkészletben; már egyetemista korában, 1935-ben a Jászó-Premontrei Iskolák Barátainak Szövetsége Ifjúsági körének elnökéül választották, később hírül adva, hogy Mankovich Lászlót követően „sub auspiciis gubernatoris” avatták doktorrá.

Az 1933-ban végzett évfolyamot tartotta össze az érettségi találkozókkal, újjáalakult Egyesületünk Választmányában is vállalva a képviselőtöbbséget. Még búcsúztatta az előbb elment Szirmák Lászlót, akinek a gyászjelentésében „csak” az volt feltüntetve: premontrei öregdiák!

A Szent Norbert ünnepségre idén is lelkesen készülődött még, de már nem lehetett velünk. Neve az elhunytak sorában szerepel, de finom, csendes személyisége – hisszük – megmarad emlékezetünkben.

Dragits Imre

Az Emlékkönyvhöz érkezett vélemények és észrevételek kivonata

Néhány napja, hogy elkezdtem olvasni, és nagyon jónak, érdekesnek, mulatságosnak és meghatónak találom. Remek, alapos, bizonyára hosszú munka eredménye. Hol nevetnem, hol pedig könnyeznem kellett.

Windisch-Graetz Vince (Bécs) {1931-es végzős}

Megkaptam a premontrei Emlékkönyvet, nagy örömmel lapozgatom és olvasgatom. Csak gratulálni tudok a szerkesztőknek a gazdag tartalomért és kiállításért.

Lacsny Árpád (Budapest) {1931-es végzős}

Mivel – úgy gondolom – ezt a nagyszerűen szerkesztett Emlékkönyvet a későbbiekben forrásmunkául fogják használni az iskola történetének megírásához, éppen úgy, mint ahogy most a régi Évkönyveket használjuk fel, a történeti hűség érdekében szükségesnek tartanám néhány adat helyesbítését ill. pótlását.

Kovács Béla (Szeged) {1934-es végzős}

[A közölt észrevételeket az Emlékkönyv évente tervezett kiegészítéseiben fogjuk – másokéval együtt – kiadni.]

Kérjük öregdiák társaink további észrevételeit és helyesbítéseit, ill. pótlásait, hogy mindet közreadhassuk!

Premontrei öregdiákok a világhálón!

Egyre többet lehet hallani a rádióban, olvasni a napi sajtóban az új médium megjelenéséről, az Internet hálózatról. Szeretném felhívni a Premontrei Öregdiákok figyelmét erre az új lehetőségre, amely közel hozhat egymástól távol élő embereket. Az Internet oldalait böngészve megtalálhatók a világhálón más öregdiák egyesületek oldalai is (piarista iskolákon belül az öregdiákoké, bencés diákszövetségé). A Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium 1997 óta rendelkezik bérelt vonalas kapcsolattal: az Egyetem révén a hazai felsőoktatási intézmények hálózatához, a Sulinet program keretén belül pedig a hazai középiskolákat összekapcsoló hálózathoz csatlakozhat. A Gimnáziumot és tanulóit segítő Alapítvány támogatásával egyik legjobban felszerelt számítástechnikai terem mondhat magáénak a gimnázium, amelynek segítségével, az Internet hozzáférési lehetőségét kihasználva számos versenyen bizonyították a diákok rátermettségüket.

Az Internet hozzáférési lehetőségét kihasználva elkészítettük iskolánkról szóló bemutatkozó oldalainkat, <http://www.prem.hu> Internet címen. Wodicska Mihály budafoki premontrei öregdiák javaslatára, valamint Fényi Ottó ny. perjel kérésének eleget téve vállalkoztam arra, hogy összegyűjtsem, valamint elektronikus formában az Internet hálózaton, a gimnázium számítógépein publikáljam a Premontrei Öregdiák Szövetségről készítendő oldalakat. Felhasználom az alkalmat, hogy elindítsam az adatgyűjtést a premontrei öregdiákokról szóló oldalak elkészítéséhez. Javaslom elérhetővé tenni az Internet hálózaton a szövetség és az egyes öregdiák egyesületek alapszabályát, a tagok névsorát (esetleg elektronikus levélcím megadásával), valamint az aktuális információkat (osztálytalálkozók, Szent Norbert ünnepély stb.). Kérem az öregdiákokat, hogy az adatgyűjtés folyamatában segítsék ezen oldalak létrejöttét.

Dunai Zsolt
számítástechnikai tanár

Cserkészrepülők Gödöllőn

Gróf Teleki Pál főcserkész, a magyar ifjúság feledhetetlen patrónusa mindig szívén viselte és támogatta a fiatalok testi-szellemi fejlődését. Jó példa erre a cserkész vitorlázó repülők gödöllői letelepedése is. Ehhez azonban idézzük fe az előzményeket.

Legelőször (1927) a budaörsi Farkashegyen emelkedtek fel a „famadarak”. A kis repülőtér azonban hamarosan szűk lett a szaporodó egyesületeknek és ezért az élükön álló fiatal tervezőmérnökök, Rotter Lajos igyekezett új helyet találni. Hefty Frigyes társaságában a Dunazug hegység minden számbavehető lejtőjét bejárták motorkerékpáron. A legalkalmasabbnak látszó Hármashatárhegyen való letelepedésre a fővárosi vezetők ellenkezése miatt alig volt remény.

A Gödöllő Perőcz-i repülőtér felfedezése Hefty Frigyes nevéhez fűződik. Egy alkalommal Gyöngyösről hazafelé feltűnt előtte a Gödöllő-Isaszeg között hosszan elhúzódó kopár lejtő. A terep fekvése, a fővároshoz való közelsége miatt igen alkalmasnak tűnt vitorlázó repülésre. A cserkészrepülők 1932 tavaszán a pilisborosjenői lejtőkről átköltözve találtak új otthonukra a perőczi terepen. Hangár még nem volt, a gépek és pilótáik a közeli Ilka majorban kaptak helyet. Előkészítő tábort is szerveztek, és nyáron táborszerű elhelyezéssel háromhetes tanfolyam volt. 670 felszállást hajtottak végre, ami akkor igen nagy teljesítménynek számított, különösen, hogy csak 3 géptörésük volt. Augusztus 21-én sikeres bemutatót tartottak a

kormányzó és családja előtt. A táborozás alatt a Cserkészrepülők 10 „A” és 7 „B” vizsgával kimagasló eredményeket értek el. A táborba többször kilátogatott Horthy Miklós kormányzó és Teleki Pál. A cserkészek beszámoltak az előző 3 év küzdelmeiről. A velük való személyes kapcsolat megteremtette az altábor létrehozásának lehetőségét a Cserkész Világtalálkozó idejére.

Ennek előzménye az volt, hogy a Magyar Aero Szövetség közgyűlésén a Magyar Cserkész Szövetség bejelentette, hogy a világjamboree keretében a vitorlázó repülést is tervbe vették. Az ügyek vezetésére Horthy Istvánt kérték fel, aki maga is repülő volt, helyettesének Almásy László Edét, a hírneves Afrika kutatót kérték fel. Műszaki vezetőnek Rotter Lajost jelölték. A Légügyi Hivatal illetékesei a gödöllői vitorlázó repülőtér alkalmasnak minősítették motoros repülésre is. A motoros repülés vezetőjeül Bán-

hídi Antalt kérték fel. A vitorlázók cserkészparancsnoka Jánossy István volt, a repülésvezető pedig Hefty Frigyes. A cserkészrepülők nagyszerű tervét Teleki Pál szívből támogatta érdeklődő személyes jelenlétével is, mint a ma már történelmi értékű fényképen is látjuk Rotter Lajos konstruktőrrel

A jamboree ideje alatt a repülőtéri táborban sok neves külföldi és hazai pilóta találkozott egymással, 800 felszállást teljesítettek. A bemutató alkalmával Bánhídi Antal mérnök pilóta Gerle-13 típusú motoros gépével nagy sikert ért el. (Már idős korában mesélte el, hogy 100 pengő büntetésre bírságolták, mert a bemutató alkalmával a kormányzói páholy felett „megállította” a gépet és úgy mondták, hogy ezzel veszélyeztette a kormányzói család testi épségét. Bánhídi, mint kiváló pilóta az erős szembeszelet használta ki a repülőgép lebegtetésére).

A Jamboree legnagyobb repülő szenzációja azonban Rotter Lajos „Karakán” típusú saját tervezésű vitorlázógépe volt. A kitűnő érzékű mérnök pilóta sorra állította fel a nemzeti távolság és magassági rekordokat és ezzel a tábor legeredményesebb pilótája lett. Augusztus 3-án a kedvező időjárást kihasználva gépével a 68 km távolságra levő Kálkápólnai repült, ezzel megszületett az első 51 km-en túli távrepülési rekord. Lulu, (Rotter Lajos) augusztus 18-án újabb rekordot teljesített Szolnokig 85 km távolságban, 1840 m magassági csúcsteljesítménnyel.

Így lett a „Karakán” az első magyar tervezésű és kivitelezésű teljesítmény vitorlázógép. A tábor alatt már szálláshelyük is lett a gépeknek fából készült hangárokból.

A jamboree befejezése után a külföldi vendégek hangsúlyozták, hogy a magyar cserkészlet volt az, amely a világ cserkészéletét egy új munkaággal, a motornélküli repüléssel teljes elismerést érdemlően gazdagította.

A jamboree követően rövid megszakítás következett be a repülőtér életében. A következő évre a budapesti és környéki cserkészrepülők a Hármashatárhegyre költöztek át, a perőczi repülőtér életében is új szakasz kezdődött, erre majd egy következő alkalommal emlékezünk vissza.

(Összeállította: Polcz Iván az Aero Historia folyóirat 1991 december és 1992 október számai, továbbá Jereb Gábor: Magyar vitorlázó repülők c. könyve alapján- Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1988).

gróf Teleki Pál főcserkész Rotter Lajos társaságában a Gödöllő Perőcz-i repülőtéren a Jamboree idején a Rotter által tervezett „Karakán” vitorlázó repülőgép első felszállását figyeli (1933).

A Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium 1999. évi eseményei

Az időszámítás az öregdiákok számára az évenkénti Szent Norbert naphoz kötődik, mint ahogy az egyesületi körlevél híradásai is. Minthogy az előző körlevelet a nevezetes esemény előtt, húsvét táján vehette kezébe a kedves olvasó, a mostani beszámolómat a Szent Norbert napnál korábban kezdem.

A Katolikus Iskolák Diák Szövetsége (KIDS) minden évben megrendezi ezen iskolák országos sportversenyét, melynek ez évben Gödöllő adott otthont, és iskolánk volt a házigazdája. Az immár hatodik alkalommal megrendezett sporttalálkozó soha nem volt ilyen nagyszabású, mint ebben az évben. Május utolsó hétvégéjén az ország minden részéről 75 katolikus általános és középiskola több mint 2300 sportolója mérte össze erejét a kilenc sportág különböző korcsoportjaiban (atlétika, úszás, kosárlabda, kézilabda, kispályás labdarúgás, röplabda, asztalitenisz, torna, sakk). A sportversenyt különböző kulturális programok is színesítették. Az elszállásolás, étkezés, utaztatás és a versenyek megszervezése nagy feladat elé állította iskolánkat, de a várossal és az egyetemmel karöltve sikerült zökkenőmentesen lebonyolítanunk ezt a találkozót. Nemcsak a sportszövetség vezetőinek, de a résztvevőknek is az volt a véleménye, hogy méreteit tekintve is ez volt a legnagyobb ilyen jellegű sportverseny, és szervezetségben is felülmúlta az eddigieket. A házigazdákat érő dicsőítő jelzők feletti örömről csak fokozta a tanulók rendkívül jó szereplése. Hiszen a 8. első, 15. második és 11. harmadik helyezésnek és a számtalan további jó eredménynek köszönhetően az iskolák közötti összesített pontversenyben a 2. helyet értük el.

A nagyszabású sportversenyt követő hétvége a Szent Norbert napi találkozó jegyében telt el. A június a tanév zárásának ünnepét is magában foglalta: a vasárnapi szentmisével egybekötve tartottuk az ünnepséget. Ullmann Péter szentbeszédében arra hívta fel a diákok figyelmét, hogy nyitott szemmel járjanak a világban és ismerjék fel, mi miért történik. A szenvedés, a keresztség, melyet ki-kí hordoz, nem büntetés, hanem általa Krisztus bevon minket abba, amit ő átélt. A szentmise után a bizonyítványok és jutalomkönyvek kiosztása is ugyanitt történt. Az igazgató évfárá összefoglalójában a jól szerepelt tanulókat sorolta fel, majd a különböző ünnepi alkalmak összefoglalásával a diákok épülését szolgáló eseményeket elevenítette fel. Hangsúlyozta, hogy a katolikus iskola a szeretet iskolája, „a szeretet pedig mindent remél”, átségit azokon a helyzeteken, ahol nélküle kétségbe esnénk. A szülők a jó iskola eredményeiben remélnek, a gyerekek a jó jegy elérésében remélnek, a tanárok pedig kiváló gyerekek képzését remélik. Ha mindig elhisszük, hogy a másik jót akar, akkor lesz egyre jobb az iskola.

Az idén hosszúra nyúlt iskolaév befejezését követően, a nyári szünetben 8 tábor szerveztek a tanárok a gyerekeknek. Az ezekben résztvevő száznál is több diáknak maradandó élményekben volt része: túrával, biciklizéssel teli vidám napokat tölthettek együtt barátok, osztálytársak. Idén a kerékpáros táboroknak volt a legnagyobb sikere: három ilyen is szerveződött, melyek közül a leghosszabb és talán a legszebb az ausztriai Duna-völgyben kereközőké volt.

A nyár egyik legjelentősebb eseménye a volt nagyváradi premontrei gimnáziumban működő Mihail Eminescu Líceum magyar tanulóiból szerveződött 45 fős csapat gödöllői vendégsége volt. A gimnázium épületében lakó és étkező diákok igen színes programokon vehettek részt, amelybe a polgármesteri fogadástól kezdve, a strandoláson át, az egri, budapesti, zsámbéki kirándulásig sok minden belefért. A nagyváradi gyerekeket 3 tanár és 2 premontrei öregdiák is elkísérte, akik a fiatalokkal együtt nagyon jól érezték magukat itt. A csoportot vezető tanár a magyar osztályok nevelési célját úgy fogalmazta, hogy a diákok érezzék, nem egy partiumi vidék gyermekei, hanem a nagy magyar közösség tagjai. Ez a látogatás remélhetőleg egy hosszú kapcsolat kezdete, ahol a premontrei múlt és a határok nélküli Európa jövője találkozik. Talán ennek első jele az, hogy a három kísérő tanár egyike szeptember 1-jétől kezdve már a Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium fizika szakos tanára.

Bárdy Péter igazgató

Néhány információ a gimnáziumról

Az új iskola első igazgatója Fényi Ottó volt, akinek egykori osztályában érettségizett 1948-ban Janda Géza, a jelenlegi gimnázium egyik tanára. A mostani igazgató Bárdy Péter, akinek édesapja is abban az osztályban végzett, édesanyja is premontrei diák volt. Vancsó Imréné igazgatóhelyettes Kelényi Judit néven szintén a régi gimnáziumban volt diák. Ullmann Péter perjel, az iskola egyik hittanára az illegalitásban, titokban lett szerzetes Fényi Ottó mellett, és sítúrának álcázott lengyelországi utazás alkalmával szentelték pappá a krakkói székesegyházban. Az új gimnázium első évfolyama 2000 júniusában fog érettségizni. A jelenleg épülő új főépület átadását követően négyosztályos gimnáziummal is bővül a nyolcosztályos gimnázium. Mire minden kiépül, 480 diákra számítanak 16 osztályban. A 11. évfolyamon (az érettségi előtti évben) középfokú szoftver-üzemeltetési vizsgát tesznek a diákok, ami önálló szakképesítést jelent.

Ausztiai kerékpártúra a Duna völgyében

1999. július 16-22.

Július 16-án reggel 35 fős lelkes csapat rakodott be a buszba, az iskola parkolójában. Mindenki izgatott volt, és várta az indulást. Miután nekiiramodtunk, az első megállónak a hegyeshalmi határátkelőhely volt, ahol bevártuk a lemaradt kísérő autót. Bécsen keresztül Linzbe érkeztünk, ahol akkora volt a dugó, hogy kételkedtünk abban, hogy valaha is kikerülünk belőle. Miután ez sikerült, egy kis félreértés miatt egy pyravangi kempingbe érkeztünk meg, délután fél 6 környékén. Kipakoltuk a buszból a

Duna völgye

csomagjainkat és a kerékpárokat, majd megkíséreltük felverni a sátrainkat. Kisebb-nagyobb sikerrel, több-kevesebb tanári segítséggel a sátrak álltak. Ezekután mindenki kipróbálhatta a biciklijét, hiszen elkerekeztünk a 13 km-re lévő erőműhöz. Vacsora után elmentünk a Duna partjára sétálni. Este 9 körül befészkeltek magunkat a hálósájkjainkba.

Július 17-én, reggel 7-kor keltettek minket. A lányok nekiláttak a reggeli készítésének, a fiúk leszedték a sátrakat. Miután felcuccoltunk, úgy tűnt, hogy a felmálházott kerékpárokkal elindulni se tudunk, nemhogy 20 km/h sebességgel száguldozni. Ennek ellenére mindenkinek sikerült nekilődulnia. A legnehezebb rész csak most következett, amikor több tucat lépcsőt kellett megmászunk az erőmünél a biciklikkel együtt. 1 óra körül találkoztunk a kísérő autóval, és Emőke néni kiosztotta az ebédünket. A májkrémes kenyér után, még csokit is kaptunk. Itt Csaba bácsi járművet váltott, fájó térdel nem bírta tovább a tekerést. Innentől Dunai Zsolt tanár úr vezette a felfrissült csapatot. Úticélunk előtt a csapat két részre oszlott. Az egyik megmártózott a Duna vizében, a másik elstetett Aschach felé. A strandolás után a lemaradt biciklisek is megérkeztek a szálláshelyre. Este elmentünk misére, majd berendezkedtünk az iskola tornatermében. Nagy maffiázás után mindenki elfoglalta a saját hálósájkját.

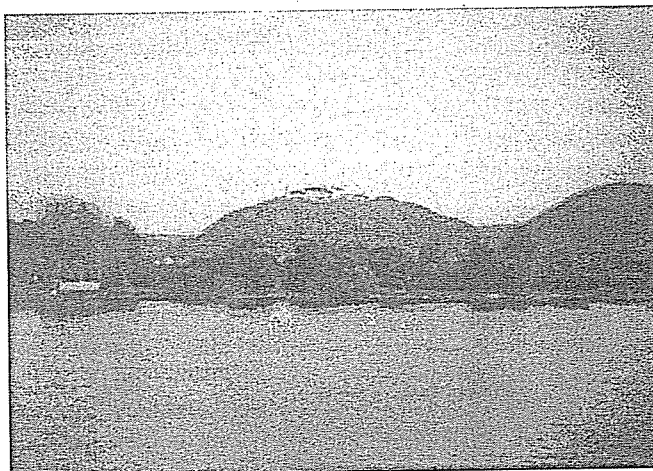

Ebéd után jólesik a pihenés

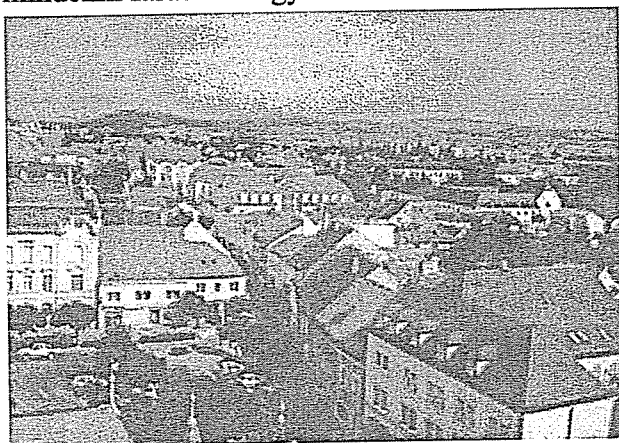
Július 18-án, a reggelink után nekiláttunk a nap 100 km-es távjának. Linznél nehéz volt haladni, a szembeszél és az emelkedő miatt. A legnagyobb hiánycikk a víz volt, de mindig sikerült szomjhalálunk előtt beszerezni. Tüzesen süttött a nyári nap sugára, az ég tetejéről a kirándulókra. Miután találkoztunk Emőke nénivel, és elfogyasztottuk ízletes májkrémes kenyérünket, nekiláttunk a következő kilométereknek. Több defekt és kisebb baleset után megérkeztünk

Greinbe. A focipálya szélén már pillanatok alatt sikerült felverni a sátrakat. A vacsora és a zuhanyzás után még nézegettük egy kicsit a csillagos eget, azután elmentünk aludni.

Július 19-én a finom lekváros és mézes kenyeres reggeli után felkerekedtünk, hogy meghódítsuk Krems városát. A nap ma is könnyörtelenül tűzött. Szinte mindenkinek leégett a válla. Ybbs környékén, egy 3 fős csapat, defekt miatt lemaradt, de Melknél ebéd kíséretében bevártuk őket. Mielőtt folytattuk volna utunkat, megnéztük a szépen restaurált Melki apátságot. Úticélunkhoz gyümölcsöskerteken keresztül jutottunk. Egy alkalmas helyen kerékpárosaink merészebb fele megfürdött a Dunában, utána frissen folytattuk a tekerést. A kremsi kemping talaja igen sok kővel volt teli, így a sátrak cővekeit még kalapáccsal is alig lehetett beverni. A konyhatündérünk, Emőke néni a kölcsön kapott grillsütőn ropogósra sütötte az előzőleg Katona Máté és társai által meghámozott és felszeletelt burgonyákat. Zuhanyzás után Zsolt tanár úr vezetésével egy 5 fős egység elindult felderíteni a kremsi éjszakai életet. 11 órakor mindenki fáradtan rogyott le a sátrába.

A melki apátság sziluettje távolról

Korneuburg városkép. kilátás a városháza tornyából
vacsora után nézte meg a fáradt csapat. Este sokat maffiáztunk, és éjfél tájékán lefeküdtünk.

Július 20-án a kis csapat felpakolt, és elindult Tulln felé. A csoport rohanó „izomlábú” tagjai már az út elején eltévedtek, de ezt a lemaradtak nem tudták, emiatt 2-3 órán keresztül üldözték a helyes úton az elejét. És akkor kiderült, hogy az utolsóból lesznek az elsők és az elsőkből az utolsók. A lemaradt vége a jó úton előbb odaért az ebéd helyszínére, mint az eltévedt „izomlábúak”. Ám a desszertre ők is megérkeztek. Kis pihenő után továbbindultunk Tullból szállás-helyünk felé. Korneuburg szép utcáit a

Másnap reggel egy bácsi körbe vezetett minket a korneuburgi városházán. 10 óra körül Bécs ostromára indultunk. Gyorsan odaértünk és megnéztük a belvárost. Ebéd után 3-4 fős csapatokra szakadtunk és egy órán keresztül lézengettünk a városban. 2 órakor továbbálltunk, de alig mentünk pár kilométert, Máté Gergőnek sikerült „bele repülnie” a Dunába. A baleset miatt, mivel a kísérő autót meg kellett várnunk, veszítettünk 2 órát, így este 7 körül érkeztünk meg Eckartsau szűnyogoktól hemzsegő focipályájára. Sajnálattal tapasztaltuk, hogy a szűnyogriasztó nem riasztja, sőt vonzza a szűnyogokat, úgyhogy vacsora és zuhanyzás után mindenki vakarózva menekült a sátrába.

Utolsó nap reggelén már profi módon szedtük le sátrainkat. Elég hűvös, borongós idő volt, úgyhogy a csapat esőkabáttal felszerelve indult útnak. Mivel a kocsit utánfutója kiürült, a csomagjainkat nem kellett magunknak cipelnünk. Ezen a napon is kénytelenek voltunk lépcsőket mászni, de ez már könnyen ment. A szemerkélő esőben, kicsit megázva értük el a hegyeshalmi határátkelőhelyet. Egy fenséges májkrémes kenyeres ebéd után felszálltunk a vonatra a biciklikkel együtt, és meg se álltunk Gödöllőig. A csapat több tagja álomra hajította a fejét. A szundítás után leszálltunk Gödöllőn, a minket ünneplő, lelkes szülők pedig haza fuvarozták a kissé lefogyott, fáradt és koszos, de boldog delikvenseket.

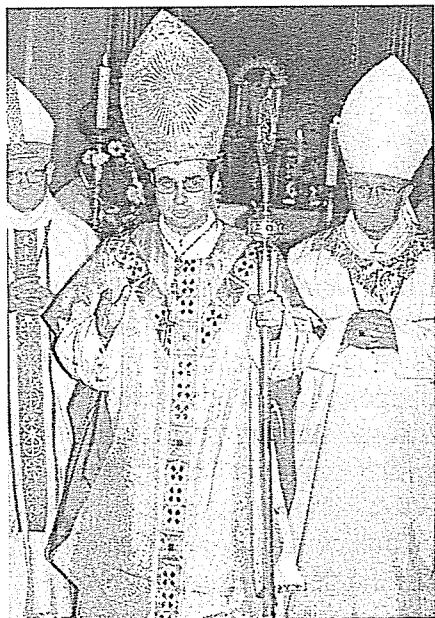
Könczöl Katalin IX A. osztályos tanuló

Premontrei hírek határainkon innenről és túlról

Nagyvárad

Poraiból föléledt főnixmadár

Ezzel a címmel jelent meg egy cikk a Vasárnap című erdélyi hetilap május 9-i számában az április 21-i főpapi szentmiséről, amelyen Fejes Rudolf Anzelmet, a még élő premontrei rendtagok által megválasztott prépostot apáttá benedikálta Tempfli József nagyváradai megyéspüspök. A cikk rövid kivonatát és az ünnepségen készült egyik fényképet közöljük most.

Az új apát az államosított premontrei gimnázium növendéke volt, most 28 éves, szerzetesi hivatását a mostani székegyháza melletti gimnáziumban kapta. Tanulmányait Rómában folytatja.

Az ünnepi szentmisén jelen volt Bartal Tamás jászóvári apát, dr. Horváth Ödön csornai prépost-prelátus, Ullmann Péter Ágoston gödöllői perjel is. A szertartás kezdetén Buday Márton nyugalmazott címzetes prépost bemutatta a benedikálandó személyét, kérve beiktatását. A homiliában a megyéspüspök kitért az előjáróra háruló fokozott felelősségre. Beszédét Mécs László versének egyik sorát parafrázálva így zárta: „Hiszek a véletlenben, mert Isten akaratát látom benne.” Miután a szertartás során az ifjú apátjelölt hitet tett szilárd elhatározásáról, hogy Szent Ágoston regulája szellemében kívánja ellátni feladatát, a püspök átadta neki méltósága jelképeit: a gyűrűt, az apátsüveget és a pásztorbot.

Anzelm apát ezután áldást osztva végigvonult székegyházában, elfoglalta a szentélyben álló székét, majd megköszönte a nagy kegyet. A köszöntők után - a koncelebrált főpásztori szentmisét követően - a premontrei öregdiák egyesület állófogadást rendezett, amelynek keretében Pásztai Ottó elnök és Engel Károly a volt tantestület nevében tisztelt Anzelm apát előtt.

Augusztus 28-án a Váradhegyfoki Premontrei Prépostság és a Nagyváradai Premontrei Öregdiákok Egyesülete Szent Ágoston ünnepséget rendezett, amelyen megemlékeztek több jeles nagyváradai premontrei tanárról is, és bemutatták Réhon József „Az utolsó szüret” című könyvét.

Budafok

Premontrei Öregdiákok Egyesülete

Az Egyesület tagjai továbbra is havonta találkoznak (a második keddeken) a gimnázium épületében. Áprilisban díjakkal jutalmazták a kiemelkedő pályaművek (Dél-Buda településtörténete, Tíz évszázad tíz nagy magyarja) készítőit. Májusban a budafoki főplébánia-templomban Szent Norbertre emlékeztek az öregdiákok. Utána a gimnázium kórusa ünnepi hangversenyt adott.

Gödöllő

Fényi Ottó gyémántmiséje

Szeptember 17-én ünnepelte Egyesületünk elnöke, az új Gimnázium alapítója pappá szentelésének 60. évfordulóját. Az ünnepi alkalmat különösen széppé tette az, hogy a gyémántmisét a Szentföldön, Jeruzsálemben mutatta be. Ezzel az úttal tette emlékeztetessé a Rend jubileumot. Az útra elkísérte őt Ullmann Péter perjel. Szívből gratulálunk és kívánunk jó egészséget, további eredményes munkásságot az Egyesület, a gimnázium és a Rend segítségével.

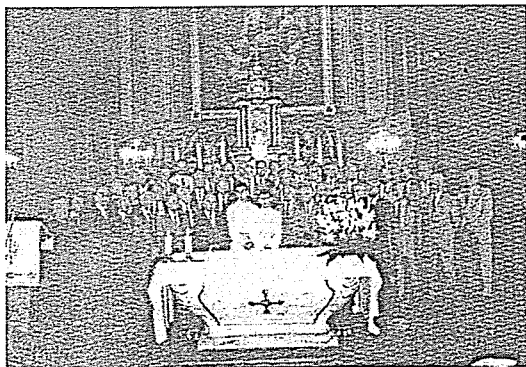
Cserkészvezető-képzés tanároknak

A gimnázium egyik tanára szeptemberben részt vett a Magyar Cserkészszövetség által szervezett 3 napos felkészítő tanfolyamon, abból a célból, hogy kedvet kapjon a gödöllői cserkészcsapat szervezésére. A felkészítő után döntheti el, hogy az előírt teljes vezetőképző tanfolyamra jelentkeznek-e. A gimnáziumnak van egy cserkészvezető tanára is, így lehetőség nyílik a cserkészlet megszervezésére. A gimnazisták számára óriási élményt jelenthet a jól működő cserkészlet, amint azt mi öregdiákok tanúsíthatjuk!

Rozsnyó

Öregdiákok látogatása az Alma Materben

A rozsnyói polgármester meghívására húsz hazai és szlovákiai, a rozsnyói gimnáziumba járt öregdiák találkozott július 6-9 között Rozsnyón. Részt vettek a város vezetője által szervezett banketten, felkeresték a környék nevezetességeit, kirándulótársaikat. Elzarándokoltak a rendi apátságba, Jászóra is, ahol az ősi épület nagy része a Rend tulajdonába került, már csak kis részében vannak fogyatékos állami gondozottak.

Kassa**Öregdiák-találkozó és kirándulás Rozsnyóra**

A kassai gimnázium öregdiákjai a gödöllői Szent Norbert napi ünnepséget követő hétfvégen tartották szokásos találkozójukat, amelyet összekötöttek egy rozsnyói autóbuzsós úttal. A találkozó szervezője Pálmay Rudolf volt. Először a jelenlegi gimnáziumot látogatták meg. A szombat délelőtti kiránduláson gyönyörködtek a Rozsnyóra vezető út látnivalóiban (Szádellő völgy, Krasznahorka vára és Andrassy mauzóleum), majd látogatást tettek a rozsnyói gimnáziumban és megnézték a város nevezetességeit. Délután a Tháliában volt ünnepi összejevetel, majd vacsora, mintegy 150 résztvevővel. Vasárnap reggel a premontrei templomban tartott szentmisével fejeződött be a találkozó.

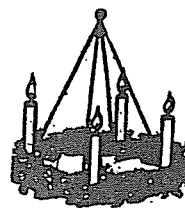
Karácsonyi gondolatok**József Attila: Betlehemi királyok**

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!
Háromkirály mi vagyunk.
Lángos csillag állt felettünk,
gyalog jöttünk, mert siettünk,
kis juhocska mondta – biztos
itt lakik a Jézus Krisztus.
Menyhárt király a nevem.
Segíts, édes Istenem!

Istenfia, jónapot, jónapot!
Nem vagyunk mi vén papok.
Úgy hallottuk, megszülettél,
szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!
Gáspár volnék, afféle
földi király személye.

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!
Jöttünk meleg országból.
Főtt kolbászunk mind elfogyott,
fényes csizmánk is megrogyott,
hoztunk aranyat hat marékka,
tömjént egész vassfazékkal.
Én vagyok a Boldizsár,
aki szerezsen király.

Irul-pirul Mária, Mária,
boldogságos kis mama.
Hulló könnye záporán át
alig látja Jézuskáját.
A sok pásztor mind muzsikál.
Meg is kéne szoptatni már.
Kedves három királyok,
jóéjszakát kívánok!

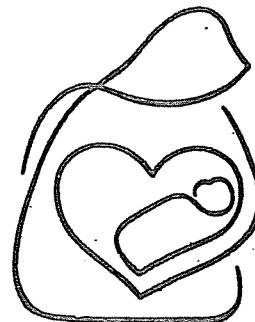
Advent**Ády Endre: Karácsony (részlet)**

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sügna, szállr
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Kosztolányi Dezső: Karácsony

Ezüst esőbe száll a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gözöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.

Fenyőszagú a lég és a sarokba
ezüst tűkőrből bókol a rakott fa,
a jóbarát boros korsóihoz von.

És zsong az ének áhitatba zöngve...
Csak a havas pusztán, a néma csöndbe
Sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK HÍREI

A tagsági névsor 18.sz. kiegészítése és változások
1999. március 20-tól 1999. október 1-ig.

• Elhunytak:

Kereszty Péter (Nagyvárad 1919-22), Nigriny Elemér (1933), Szántó Miklós (1936), Filipán Edit (1938/A), Szalkay Béla (1938/A), Fodor Barnabás (1940), Pádlly Iván (1940), Simon Miklós (1941), Benedekffy János (1943), Zalay László (1943), Nagy Iván (1946).

• Új belépők:

Kenderessy Tamás (1949), Nagy József (1950), Köles Péter és Tóth Péter (évfolyamon kívüli), Cseh Iván (Rozsnyó), Janotka Sarolta (Rozsnyó). Helyesbítés a legutóbbi körlevél új belépőihöz: Vöő Györgyné Bödör Éva (évfolyamon kívüli), Dittel István (Rozsnyó). A névelírásokért elnézést kérünk!

• Változások bejelentése:

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás, telefonváltozás közlését az Egyesülettel és az évfolyamfelelőssel. A diáktárs elhunytáról idejében kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy a temetésen búcsút vehessünk a megemlékezés csokrával.

• Tagdíj és befizetések:

Az 1999. évi tagdíjat a többség már befizette, sokan további megajánlással növelten. Az elmaradók szíves figyelmét felhíva, kérjük az év végéig a tagdíjat rendezni, az egyesületi csekk és annak "Közlemény" rovata kitöltésével.

Belföldi befizetés az Egyesület (nevének feltüntetésével) részére a Gödöllői OTP-nél kezelt 11742049-20260804 számlaszámra történik. Bármelyik OTP-pénztáránál lehetséges a befizetés, amely így előnyösebb, mint a postahivatalokon keresztül.

Külföldről valutaátutalás az Egyesület nevére: kérjük külföldi öregdiák társainkat, hogy valutát MONEY ORDER INTERNATIONAL módon utalják át, vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel a csekkek beváltása magas kezelési költség levonásával jár. Az Egyesület anyagi támogatásához is kérjük a további segítséget, **köszönettel!**

• Belföldi befizetési utalványokat (egyesületi, alapítványi célokra) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési lapot is.

Az Alapítvány az 1999. évben történt befizetésekről az év végén igazolást küld, mely összegek - az érvényes rendeletek szerint - leírhatók a személyi jövedelemadó alapból. Belföldi alapítványi csekket mellékelünk!

• Tagtoborzás: Jelen körlevelünkben közreadtuk – a kitöltött jelentkezési lapok alapján – névsorunkat. Aki nem találja nevét a névsorban, kérjük jelezze ezt. Aki tud olyan diáktársunkról, aki még nem tagja az Egyesületnek, értesítse azokat öregdiák közösségünkéről és a munkánkról. Címüket küldjék meg az Egyesület vezetőségének, hogy részükre jelentkezési lapot adhassunk.

• Emlékkönyvünk elkészült, a tagok az év folyamán megkapták. Kérjük jelentkezzenek akihez mégse jutott el.

• Köszönet: Köszönetet mondunk a "Neusiedler" Szolnoki Papír Rt-nek, hogy ifj. Kurucz Andor közbenjárására egy paletta papírányagot ajándékozott Egyesületünk részére, a kiadványok nyomtatásához.

PRO MEMORIA

• Szent Norbert nap: 2000. június 3-án tartjuk Gödöllőn Szt. Norbert ünnepségünket.

Jubiláló évfolyamok: 1935, 1940, 1945, 1950. Várjuk egymást 2000-ben is!

Tavaszi Körlevelünkben mindenről részletes tájékoztatást adunk!

• Teleki Pál halálának évfordulója: 2000. április 2-án délután 1/2 4 órakor találkoznak a cserkészek a máriabesnyői temetőben lévő sírnál. Pontosításra Quirico Domonkost célszerű felhívni (385-0570)!

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3.

Tel: 28/430-879

Ügyintézés Gödöllőn: ugyanezen a címen és telefonszámon.

Budapest: Dragsits Imre szervező titkár 1023 Bp, Árpád fejedelem u.46. Tel: 335-0017

Mayer László elnökségi tag 1085 Bp, Mária u. 56. Tel: 337-2550

Dr. Polcz Iván főtitkár 1126 Budapest, Fodor u.25. Tel: 395-4703

Magyarázatok az Egyesület névsorához és kérés a tagokhoz

A tagsági névsor az 1999. szeptember 30-áig beérkezett jelentkezések alapján készült, a jelentkezési lapon beírt névhasználatával. Néhány vezeték- és keresztnév eltér a diákkorban ismertektől, hasonlóan a leánykori illetve az asszonynev leírásánál.

Az évfolyamoknál az osztály érettségi évét vettük alapul, illetve azt, hogy melyik évfolyamközösséghez kötődnek a diákevek kapcsolatai. Változó osztály, kevesebb iskolaév, háború stb. miatt eltérés lehetséges.

Az évfolyamon kívüliek listáján szerepelnek azok az egyesületi tagok, akik más premontrei vagy jogutód gimnáziumokban végeztek, valamint a konkrét évfolyamhoz nem kötődő pártoló tagok, családtagok.

A postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését az évfolyam felelőse és Egyesületünk részére, amennyiben a cím az e körlevél borítékján feltüntetett címezéstől eltér, vagy a közeljövőben változik.

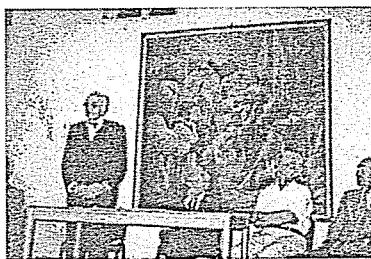
Aki nem találja nevét a tagsági névsorban, de – elfogadva az Alapszabályunkban foglaltakat – Egyesületünk tagja kíván lenni, kérjük, hogy írásos jelentkezését küldje meg (név, cím, telefon, iskolaév megjelöléssel) a körlevélben feltüntetett gödöllői vagy budapesti ügyintézési címre. Előfordulhatott egyes esetekben, hogy az elküldött levél vagy jelentkezési lap nem jutott el az illetékes nyilvántartási helyre, ezért – szíves elnézését kérve – új jelentkezés megküldését kérjük. Fáradozását köszönjük!

Az Egyesület jelenlegi tagjainak névsorát kiegészítettük az elmúlt tíz év során elhunyt egyesületi tagok nevének betűrendben történt felsorolásával, ezzel is kifejezve közösségünk összetartozását. Ismételten kérjük, hogy a hozzátartozók küldjenek időben értesítést a diáktárs elhunytáról.

Egyesületünk megalakulása óta évente kétszer készítünk körlevelet, mely tájékoztat az Egyesület működéséről. Ezt eljuttatjuk az öregdiákoknak, az elhunytak családjának, pártfogóinknak, belföldre és külföldre egyaránt. Sokan így értesülnek az öregdiákokat összetartó Egyesületünkről. Ezekben adunk hírt egymásról, tevékenységünkről, a találkozókról, terveinkről, az újjáéledt Rend és gimnázium életéről. Felidézünk diákkorunk eseményeit, megőrzött emlékeinket. Kérjük és várjuk további körleveleinkhez a mindannyiunkat érdeklő közlemények, cikkek, visszaemlékezések folyamatos megküldését.

Beszámoló az Egyesület közgyűléséről

A meghirdetett programnak megfelelően jöttünk össze június 6-án a budai ferencesek közösségi házában. Az eredetileg meghirdetett időpontban nem volt határozatképes a Közgyűlés. A levezető elnök, Bárándy György ezért az előre meghirdetett fél órával későbbi időpontra napolta el a kezdést, amikor már a létszámtól függetlenül határozatképes a Közgyűlés. A közbúlsó időt Bárándy György és Fényi Ottó visszaemlékezésekkel és a múltra vonatkozó gondolatok felelevenítésével hasznosította.

Az új időpontban kezdődő Közgyűlésen a leköszönő vezetőség nevében Polcz Iván főtitkár számolt be az elmúlt 5 év eseményeiről. Ismertette az eddigi eredményeket, a Szent Norbert napi találkozók, a gimnázium és a kápolna építésének segítségét, az Emlékmű felállítását és az Emlékkönyv elkészítését. Hiányolta viszont a közös megmozdulásokat, kirándulásokat, és javasolta az új gimnáziummal való kapcsolat erősítését. Végül az 5 éves működés gazdálkodását foglalta össze. A Közgyűlés a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Az elnökség és az ellenőrző bizottság tagjaira Váradi-Brenner András, a jelölőbizottság elnöke tett javaslatot. {A Választmány tagjai az elnökségi tagokon kívül a mindenkori évfolyamfelelősök (időközben meghalt Nigriny Elemér, az 1933-as évfolyam felelőse, utódja Szlatényi Ernő lett).} A bizottság az elnökség eddigi tagjait javasolta az új névsorba, kivéve a leköszönt Kecskeméti Miklóst, aki helyett Flettner Gyulát jelölte a bizottság. Az Ellenőrző Bizottság tagjai maradnak. A Közgyűlés egyhangúlag megszavazta a javaslatot:

Fényi Ottó elnök	Quirico Domonkos alelnök	Dr. Polcz Iván főtitkár
Dragsits Imre titkár	Bene Sándor gazdasági felelős	Bellus Zoltán elnökségi tag
Endrey Gyula elnökségi tag	Fejéregyházi Sándor elnökségi tag	Flettner Gyula elnökségi tag
Dr. Király Pál elnökségi tag	Mayer László elnökségi tag.	

Ellenőrző Bizottság tagjai: Lingauer Péter, Marton Kálmán Nagy Miklós.

Tanácsadók: Barkóczy László, Janda Géza, Dr. Kecskeméti Miklós, Dr. Tóth Zsiga István, Dr. Vámos János, illetve szükség szerint a Választmány tagjai.

Végül Fényi Ottó elnök megköszönte a Közgyűlés bizalmát és munkáját. Az új vezetőség célját az új feladatok elvégzésére és a jobb jövőre való törekvésben jelölte meg. A levezető elnök ezután - a részvételt megköszönve - a Közgyűlést berekesztette.

Mayer László

Utóirat: Endrey Gyula elnökségi tag utóbb lemondott, helyette Váradi-Brenner Andrászt kooptálta az elnökség, Endrey Gyulát tiszteletbeli tagként megtartva.

1931. évfolyam Fabinyi József Gyorgyevics Sándor Lacsnay Árpád Mándy Lajos Roller Kálmán Szentkúti Ferenc Windisch-Graetz Vince	Köles Mihály Kovács Béla Sólya Benedek Zsinka István	Kaufmann Sándor Láng Gábor Mészöly Tibor Török István	Lannert Ferenc Oláh Antal Pallaghy Leventéné (Jáky Éva) Pallavicini Félix Pásztor Pál Piukovics Iván Soldos Zoltán Szentannay Győző Takáts Attila Tóth Aurél	Várkonyi Márton	Vass Dénes
1935. évfolyam Balogh György Bollmann Béla Gápel Pál Hetényi Gyula Soldos László	1935. évfolyam Balogh György Bollmann Béla Gápel Pál Hetényi Gyula Soldos László	1938/B évfolyam Cselle László Elek Lajos Haffner András Jászberényi Andor Kerekes Tibor Kirchhofer József Kurucz Ernő Nagyörösy János Pásztor István Sára István	1941. évfolyam Dallos Győző Goj András Kovács Sándor Kovács-Sebestyén Miklós Marton Kálmán Nyilas Endre Szajbel István Uray János Zalaváry Lajos Waldbott Jánosné	1943. évfolyam Csák Péter Dinnyés Gábor Elek Tibor Éliás János Gyöngyösi Nándor Haldegger Ernő Heckenast Gábor Kováts Menyhért Kurucz Andor Lingauer Péter Liszka László Miltényi Ferenc Nagy Miklós Rész Albert Sámezey Árpád Szórády Lóránt Szőke Miklós Ujfaluzy András	1945. évfolyam Bánkúti Ferenc Beóthy Tamás Bögge Jánosné (Deák Ildikó) Burghardt István Hunkar Ferenc Kalász Károly Kimpel Gábor Kiss Károly Kováts Gyula Mahler Imre Mayer László Pászti Péter Piazzai Péter Révész Sándor Rösler Guidoné Rösler János Tóth-Zsiga Mihály Varga Gyuláné (Harmos Magdolna)
1936. évfolyam Bajor István Bárany Kornél Haydu Zoltán Ivankievitz Dénesné (Moór Katalin) Luttor Károly Porzolt Gábor Rieder Gyula Szarka László Szentpéteri Géza Tschoegei Miklós Viláni Martinka	1936. évfolyam Bajor István Bárany Kornél Haydu Zoltán Ivankievitz Dénesné (Moór Katalin) Luttor Károly Porzolt Gábor Rieder Gyula Szarka László Szentpéteri Géza Tschoegei Miklós Viláni Martinka	1939. évfolyam Beóthy Bertalan Bundy János Drajsits Árpád Jámorfy Pál Koller Miklós Korechyi László Kovács Zoltán Lolok László Porzolt Ferenc Remsey Iván Salgó Iván Selem Ernő Szőke György Tiszai Lóránt Elemér	1942. évfolyam Barkóczy László Bellus Zoltán Bodon Ottó Csaba Károly Holecz László Kovács Ferenc Kozma Zoltán Krassay János Nemesstóthy György Pécsi János Quirico Domonkos Rékai Ferenc Rózsa Miklós Szabó János Szalgháry László Tóth-Zsiga István Váli Alajosné (Szondy Mária)	1944. évfolyam Angyal Nándor Bokor Emil Csáky György Czettler Antal Czibor Endre Drajsits Imre Fejérgyházi Sándor Hajdú E. Barna Harmos Rudolf Hegyi Sándor Jámor Gyula Kaiser Géza Lehoczky Károly Móczár Elemér Morgós Jenő Naszódi József Ozsváth Károly Rohr Rudolf Semsey Tamás Urmóssy Miklós	1946. évfolyam Bíró-Sebestyén Krisztina Csighy Tibor Dobák Lajos Egán Ede Füzessy Tibor Garaci Imre Gevicsér Pál Götte Árpád Hoyos Béla Koháry István Körmendy László Marffy László Pécsi Jánosné (Kovács Veronika) Praznovszky Márta (Pálvolgyi Richárdné) Ruby Frigyes Thon István
1937. évfolyam Bárándy György Budavári Ferenc Endre Zsigmond Fábry Pál Hegedűs Imre Molnár Árpád	1937. évfolyam Bárándy György Budavári Ferenc Endre Zsigmond Fábry Pál Hegedűs Imre Molnár Árpád	1940. évfolyam Bese László Boglár Magdolna (Baló Lászlóné) Drajsits Ottó Endrey Antal Göttinger Károlyné (Sebestyén Judit) Hegyi Ottó Huszár Ottó Kovács Antal	1942. évfolyam Barkóczy László Bellus Zoltán Bodon Ottó Csaba Károly Holecz László Kovács Ferenc Kozma Zoltán Krassay János Nemesstóthy György Pécsi János Quirico Domonkos Rékai Ferenc Rózsa Miklós Szabó János Szalgháry László Tóth-Zsiga István Váli Alajosné (Szondy Mária)	1944. évfolyam Angyal Nándor Bokor Emil Csáky György Czettler Antal Czibor Endre Drajsits Imre Fejérgyházi Sándor Hajdú E. Barna Harmos Rudolf Hegyi Sándor Jámor Gyula Kaiser Géza Lehoczky Károly Móczár Elemér Morgós Jenő Naszódi József Ozsváth Károly Rohr Rudolf Semsey Tamás Urmóssy Miklós	1946. évfolyam Bíró-Sebestyén Krisztina Csighy Tibor Dobák Lajos Egán Ede Füzessy Tibor Garaci Imre Gevicsér Pál Götte Árpád Hoyos Béla Koháry István Körmendy László Marffy László Pécsi Jánosné (Kovács Veronika) Praznovszky Márta (Pálvolgyi Richárdné) Ruby Frigyes Thon István
1938/A évfolyam Balogh Ferenc Baross József Csepel Ernőné (Valkó Livia) Debreczeni Károly Hajdu Ferenc Halmi Tihamér Harmos Géza Jilly Béla	1938/A évfolyam Balogh Ferenc Baross József Csepel Ernőné (Valkó Livia) Debreczeni Károly Hajdu Ferenc Halmi Tihamér Harmos Géza Jilly Béla	1940. évfolyam Bese László Boglár Magdolna (Baló Lászlóné) Drajsits Ottó Endrey Antal Göttinger Károlyné (Sebestyén Judit) Hegyi Ottó Huszár Ottó Kovács Antal	1942. évfolyam Barkóczy László Bellus Zoltán Bodon Ottó Csaba Károly Holecz László Kovács Ferenc Kozma Zoltán Krassay János Nemesstóthy György Pécsi János Quirico Domonkos Rékai Ferenc Rózsa Miklós Szabó János Szalgháry László Tóth-Zsiga István Váli Alajosné (Szondy Mária)	1944. évfolyam Angyal Nándor Bokor Emil Csáky György Czettler Antal Czibor Endre Drajsits Imre Fejérgyházi Sándor Hajdú E. Barna Harmos Rudolf Hegyi Sándor Jámor Gyula Kaiser Géza Lehoczky Károly Móczár Elemér Morgós Jenő Naszódi József Ozsváth Károly Rohr Rudolf Semsey Tamás Urmóssy Miklós	1946. évfolyam Bíró-Sebestyén Krisztina Csighy Tibor Dobák Lajos Egán Ede Füzessy Tibor Garaci Imre Gevicsér Pál Götte Árpád Hoyos Béla Koháry István Körmendy László Marffy László Pécsi Jánosné (Kovács Veronika) Praznovszky Márta (Pálvolgyi Richárdné) Ruby Frigyes Thon István
1933. évfolyam András Gusztáv Beer László Ghyezy Tihamér Haffner Gyula Hoyos János Huszai Gábor Szedmak István Szende Aladár Sztrai József Szlátényi Ernő	1933. évfolyam András Gusztáv Beer László Ghyezy Tihamér Haffner Gyula Hoyos János Huszai Gábor Szedmak István Szende Aladár Sztrai József Szlátényi Ernő	1940. évfolyam Bese László Boglár Magdolna (Baló Lászlóné) Drajsits Ottó Endrey Antal Göttinger Károlyné (Sebestyén Judit) Hegyi Ottó Huszár Ottó Kovács Antal	1942. évfolyam Barkóczy László Bellus Zoltán Bodon Ottó Csaba Károly Holecz László Kovács Ferenc Kozma Zoltán Krassay János Nemesstóthy György Pécsi János Quirico Domonkos Rékai Ferenc Rózsa Miklós Szabó János Szalgháry László Tóth-Zsiga István Váli Alajosné (Szondy Mária)	1944. évfolyam Angyal Nándor Bokor Emil Csáky György Czettler Antal Czibor Endre Drajsits Imre Fejérgyházi Sándor Hajdú E. Barna Harmos Rudolf Hegyi Sándor Jámor Gyula Kaiser Géza Lehoczky Károly Móczár Elemér Morgós Jenő Naszódi József Ozsváth Károly Rohr Rudolf Semsey Tamás Urmóssy Miklós	1946. évfolyam Bíró-Sebestyén Krisztina Csighy Tibor Dobák Lajos Egán Ede Füzessy Tibor Garaci Imre Gevicsér Pál Götte Árpád Hoyos Béla Koháry István Körmendy László Marffy László Pécsi Jánosné (Kovács Veronika) Praznovszky Márta (Pálvolgyi Richárdné) Ruby Frigyes Thon István
1934. évfolyam Domány Károly Fáy Gedeon	1934. évfolyam Domány Károly Fáy Gedeon	1940. évfolyam Bese László Boglár Magdolna (Baló Lászlóné) Drajsits Ottó Endrey Antal Göttinger Károlyné (Sebestyén Judit) Hegyi Ottó Huszár Ottó Kovács Antal	1942. évfolyam Barkóczy László Bellus Zoltán Bodon Ottó Csaba Károly Holecz László Kovács Ferenc Kozma Zoltán Krassay János Nemesstóthy György Pécsi János Quirico Domonkos Rékai Ferenc Rózsa Miklós Szabó János Szalgháry László Tóth-Zsiga István Váli Alajosné (Szondy Mária)	1944. évfolyam Angyal Nándor Bokor Emil Csáky György Czettler Antal Czibor Endre Drajsits Imre Fejérgyházi Sándor Hajdú E. Barna Harmos Rudolf Hegyi Sándor Jámor Gyula Kaiser Géza Lehoczky Károly Móczár Elemér Morgós Jenő Naszódi József Ozsváth Károly Rohr Rudolf Semsey Tamás Urmóssy Miklós	1946. évfolyam Bíró-Sebestyén Krisztina Csighy Tibor Dobák Lajos Egán Ede Füzessy Tibor Garaci Imre Gevicsér Pál Götte Árpád Hoyos Béla Koháry István Körmendy László Marffy László Pécsi Jánosné (Kovács Veronika) Praznovszky Márta (Pálvolgyi Richárdné) Ruby Frigyes Thon István

Tóth Gyula
Varga Vendel

1947. évfolyam
Bezzegh Tamás
Boronyai László
Daubner Kornél
Dlauchy Guidó
Endrey Gyula
Fancsovits Mátvás
Fejéregyházi Pál
Földi Dezső
Galambos Endre
Garay Ákos Martin
Gelley András
Guba Béláné
(Berze Anna)
Herczeg Géza
Hernádi Lászlóné
(Moor Borbála)
Juhász Józsefné
(Pintér Ilona)
Kecskeméti Miklós
Kimpel Flórián
Körmeny Károly
Lonnicy József
Máriaffy Dávid
Papp Gábor
Rohr Ferenc
Rosconi Miklós
Sardagna János
Schilling György
Simonyi Dénes
Sóti László
Stomfai Zoltán
Szittyá Béla
Tölgyesi György
Vikár László

1948. évfolyam
Ádám János
Bárdy András
Barkóczy István
Bene Sándor
Deák Gábor

Dessewffy Olivér
Dessewffy Olivérné
Doboz Mihály
Fejéregyházi László
Gáll Ernő
Hoyos Imre
Janda Géza
Jáky Kálmánné
Kis Zoltán
Kiss Zoltán
Krupa József
Menczer Gyula
Mokos Sándor
Nagyvárad József
Pintér István
Pintér József
Rácz László
Récei Lászlóné
Schilling Miklós
Splény István
Szabó Ernő
Szántai József
Szilágy Tiborné
(Sziráki Margit)
Tamás László
Teleki András
Tóth Sándor
Unkelhauser Károly
Veres Albert

1949. évfolyam
Balogh Béla
Barna Bertalan
Dudás Jánosné
(Horváth Etelka)
Fábián Mátvás
Forster Miklós
Földváry Miklós
Hegedűs Kálmán
Jenei József
Kenderessy Tamás
Kovach Kamill
Machula Lászlóné
(Fehér Irén)
Mailáth Péter

Majorossy Imre
Mertl György
Ordai Gábor Attila
Paczolay Balázs
Praznovszky István
Puskás Sándorné
Stollmayer Ákos
Szecsődi László
Timon László
Vámos János

1950. évfolyam
Bánó Sándor
Csorba László
Farkas Aurél
Fekete István
Gergely Tibor
Jäger Béla
Jánosdeák Egonné
(Visnyovszky Magda)
Király Pál
Kovács János
Kürthy Miklósné
(Neogrády Marietta)
Lakos Iván
Laurovits János
Magyar-Kossa Péter
Marek Miklós
Mordényi Imre
Nagy József
Pap József
Polecz Iván
Rácz Sándor
Sallai Gáspár
Timon Béla
Tóth Albert
Váradi András
Várady-Brenner
András
Vastagh Tibor
Zarándi Lajos
Zsózvár Tilamér

1951. évfolyam
Ág Árpád (Liebmann)

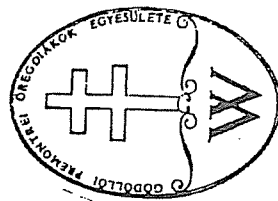
Ajtöny Gábor
Balázs Gusztáv
Czibulka Gyula
Etey Emilia
Flettner Gyula
Gábor Gyula
Gáspár Lajos
Jelinek Tamás
Körösfői László
Krisár Miklós
Nanasi, Charlotte
(Farkas Sári)
Petrás Győző
Pfaff László
Reményi Pál
Schrimpf Frigyes
Stollmayer Ákosné
(Bonczi Emilia)
Várady-Brenner
Andrásné
(Kutassy Ildikó)

1952. évfolyam
Ásványné
(Littomericzky Mária)
Babó Elek
Bakonyi Aladár
Fekete Mária
Garaczi Imréné
(Csala Mária Erzsébet)
Homoki László
Jakab István
Jilly Bertalané
(Tunyogi Zsuzsanna)
Józsa Gáborné
(Zachár Klára)
Kálmán Gusztáv
Kiss Kálmán
Kreiss Tamás
Lábady (Nusser)
András
Markó László
Márton László
Ordasi István

Pap Györgyné
(Várkonyi Edit)
Pócsonyi Imre
Rohr Ottó
Thöressz Ede
Varga István

Évfolyamon kívüliek
Balázs Andrea
Balázs Gusztáv ifj.
Breszl Gusztáv
Csellárné Schram
Klára
Csepeli János
David Eva
Fazekas Endre
Fűrész István
Heckenast Lászlóné
(Jakab Ágnes)
Kazy Zsombok Gizella
Köles Péter
Pálfalvy István
Papp Gáborné
Pongrácz, M.
Magdolna
Reskovits Miklósné
Tóth Péter
Török Mihályné
(Balogh Mária)
Vancsó Imréné
(Kelenyi Judit)
Vő Györgyné
(Bödör Éva)
Willmann András

Rozsnyó
Ádám Károly
Botár (Hóger) Antal
Cseh Iván
Czakó József
Dittel István
Fehér Gyula
Janotka Sarolta
Kiss Jenő
Kovács István
Majkut Albert
Manher Endréné
(Czegledi Mária)
Simon József
Szántó Pál
Szerémi László
Zombory Lászlóné
(Hodinka Hilda)

† IN MEMORIAM

Egyesületünk elhunyt tagjai (1989.X.30-1999.IX.30). A név utáni évszám az évfolyamközösséget jelöli.

András György 1933	Ignáczy Béla évf. kiv.	Rásonyi Miklós 1932
Antal Sándor 1935	Iklódy-Szabó E. 1932	Récsei László 1948
Ádám László 1952	Jáky Kálmán 1948	Récsei Miklós 1951
Balogh Barna 1935	Juhász Gábor 1944	Rózsavölgyi János 1949
Balogh László Kassa	Kaldau Alajos 1936	Ruffy Péter 1932
Barta Géza 1937	Katona Gyula 1932	Ruttay László 1947
Bánki László 1932	Kállay Rudolf 1939	Sáhy László évf. kiv.
Bártfai Istvánné	Kálmán Tivadar 1941	Sára Mihály 1950
(Garaczi Éva) 1945	Károly László 1932	Sártory Olivér 1940
Benedekffy János 1943	Kereszty Péter évf. kiv.	Seidel Arisztid 1935
Benke Sándor 1950	Kienitz Vilmos 1943	Sipos Gyula 1932
Berey István 1935	Kilián Frigyes 1943	Skafszky Rudolf Kassa
Bényei Zoltán 1948	Kis József 1934	Soldos Árpád 1935
Born Ferenc 1939	Kiss László 1940	Springer József 1945
Bódy Antal 1938/A	Koncz Tihamér 1943	Szabó Albert 1939
Bor Ambrus 1939	Kováts Gáspár 1939	Szabó Nándor 1936
Bosits Miklós 1942	Krayzell András 1939	Szarka Gábor 1935
Bónis Ferenc 1932	Krámer Rezső 1944	Szántó Miklós 1936
Csaba Gyula 1942	Kutasy Ferenc 1952	Szent-Ivány Farkas 1947
Csölle Miklós 1931	Kuthi Albertné	Székelyhidi Lajos 1938/B
Daniek Géza 1940	(Tunyogi Mária) 1947	Szilvassy Zoltán 1942
Darnyik József 1946	Láng Ödön 1938/B	Szirmák László 1933
Dobozy László 1934	Leveleky Lóránt 1938/A	Szokolay György 1938/A
Dóra Ernő 1938/B	Lévai Péter 1938/B	Szondy István 1933
Faragó Lajos 1941	Liptay Tivadar 1938/B	Szondy Klára 1951
Farkas Elemér 1936	Máthé Lajos 1940	Sződy György 1949
Fazekas Mátyás 1938/A	Meleghegyi József 1949	Teleki András 1948
Fejes József 1943	Merva Ferenc 1932	Tóth István 1944
Fekete Zoltán 1938/B	Miklós József 1936	Tölgyesy Richárd 1938/A
Ferencziné	Mocsáry László 1934	Ujfalussy István 1941
(Lévai Mária) évf. kiv.	Móricz András 1941	Ujfalussy Ödön 1940
Filipán Edit 1938/A	Nagy Sándor 1942	Ujváry Ferenc 1932
Fodor Barnabás 1940	Nigriny Elemér 1933	Urbán Miklós 1938/A
Frank János 1938/B	Olessák Albert 1932	Váli Alajos 1938/A
Gál János 1942	Ond Frigyes 1936	Viláni Frigyes 1936
Gáti Tibor 1947	Ordas Iván 1946	Vilmányi Miklós 1947
Gyarmati András 1935	Ormos Dezső 1937	Waldott János 1941
Halász Ede évf. kiv.	Pádly Iván 1940	Wattay-Pelbárt György 1934
Hauer Lajos 1936	Pálfalvy István évf. kiv.	Xantus Gyula 1938/B
Hegedüs László 1932	Pethő Ferenc 1932	Zalay István 1938/A
Hoensch Lóránt 1940	Philipovich Károly 1938/A	Zalay László 1943
Horváth Gyula 1941	Puskás Sándor 1949	Zoltánka Viktor 1941
Horváth István 1936	Ravasz László 1936	

Emlékezzünk Egyesületünknek az elmúlt tíz esztendő alatt volt tagjaira

Immár 10 esztendeje annak, hogy néhányan, egykori premontrei diákok, összejöttek Óbudán 1989. június 3-i találkozónkra, majd szeptember 30-án Gödöllőn, a volt kápolna falai között tartottuk Egyesületünk alakuló gyűlését. A megelőző évtizedekben tanáraink, diaktársaink temetése gyűjtött össze minket, nem csak búcsúztatásra, hanem tovább is éltetve gimnáziumi közösségünket. Az érettségi találkozók - az idő múlásával - egyre kevesebb tanárunk és osztálytársunk idézte a múltat és reménykedett a Rend és iskolánk újjáéledésében. Külön köszönet illeti azokat, akik fáradozásukkal összetartották az osztálytársakat, szervezték találkozósaikat, hírt adtak közösségünkről. Sokan segítettek a magukra maradt tanárokat a nehéz időszakban. Cserkészlekedéssel kezdtük felkutatni további diaktársainkat. A kezdeti kis csapat segítségével sikerült hatszáz körüli tagot toboroznunk Egyesületünkbe. Tíz esztendő nagy idő az öregdiákok számára, ezen időszakban már sokan eltávoztak körünkől. Kápolnánkban mindig felhangzik a könnyörgés az élők és az elhunytak közösségeért – érettük, premontrei tanárokért és diákokért. Amikor felidézünk a neveket, egy fohással emlékezzünk meg egymásról, szeretetben. Minden év novemberében (idén 13-án) a budai ferences templomban délután 5-kor tartott szentmisén könnyörgünk a szerzetes iskolák elhunyt tanáraiért és diákjaiért.

Dragsits Imre